

Sygn. akt VII U 1647/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: protokolant sądowy Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2018 r. w Warszawie

sprawy S. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania S. R. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 12 października 2017 r., znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W dniu 14 listopada 2017r. S. R. (1) złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 12 października 2017r., znak: (...), odmawiającej prawa do emerytury pomostowej.

Zaskarżonej decyzji ubezpieczony zarzucił naruszenie:

- art. 4 i art. 49 ustawy z dnia 18 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na odmowie przyznania emerytury pomostowej, podczas gdy ich poprawna wykładnia winna prowadzić organ do przyznania ubezpieczonemu emerytury pomostowej wobec spełnienia przesłanek;
- art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych poprzez niewłaściwe zastosowanie i odmowę przyznania prawa do emerytury pomostowej, w sytuacji gdy ubezpieczony po 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, co dokumentuje świadectwo pracy z dnia 13 kwietnia 2015r.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że praca młodszego wartownika, wartownika, st. wartownika – konwojenta wykonywana w (...) Centrum (...) w okresie od 20 lipca 1993r. do 29 lutego 2012r. winna zostać zakwalifikowana przez organ rentowy do pracy określonej w wykazie A, dziale XIV poz. 4 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Zdaniem ubezpieczonego bezspornie po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych określoną w załączniku nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Do okresu pracy w warunkach szczególnych należało zaliczyć również okres odbywania służby wojskowej od 28 kwietnia 1977r. do 12 kwietnia 1979r., czyli do dnia obowiązywania art. 108 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony RP w brzmieniu zmodyfikowanym i obowiązującym od dnia 1 stycznia 1975r. Poza tym przed służbą wojskową,

od 24 maja 1976r. ubezpieczony pracował jako ślusarz remontowy. Praca ta odpowiada pracy opisanej w wykazie A, dział XIV „Prace różne” poz. 25. Z kolei po odbyciu służby wojskowej powrócił do pracy w charakterze ślusarza remontowego, a w wojsku pracował jako monter akumulatorów i ta praca również powinna zostać uwzględniona do stażu pracy w warunkach szczególnych. Została ona wymieniona w załączniku do zarządzenia Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

Podsumowując ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury pomostowej od dnia następnego po dniu rozwiązania stosunku pracy (odwołanie z dnia 13 listopada 2017r., k. 2 - 7 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 11 grudnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł, że ubezpieczony nie spełnił niezbędnego warunku do nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. W ramach ustalania prawa do świadczenia na podstawie ww. przepisu został ubezpieczonemu uwzględniony staż pracy w szczególnych warunkach: od dnia 1 maja 1974r. do dnia 31 grudnia 1975r. w Fabryce (...), od dnia 1 października 1982r. do dnia 30 czerwca 1990r. w Urzędzie Miejskim w K., od dnia 20 lipca 1993r. do dnia 30 kwietnia 1997r. oraz od dnia 30 kwietnia 1997r. do dnia 31 grudnia 2008r. w (...) Centrum (...) w wymiarze 24 lat, 2 miesięcy i 24 dni. Jednak ubezpieczony nie udowodnił wykonywania po dniu 31 grudnia 2008r. pracy w szczególnych warunkach lub pracy o szczególnym charakterze, wymienionej w nowych wykazach prac, wobec czego prawo do świadczenia, o które wystąpił, nie mogło być przyznane w oparciu o art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Organ rentowy wskazał również na brak podstaw prawnych do zastosowania w sprawie art. 49 ww. ustawy, ponieważ ubezpieczony na dzień 1 stycznia 2009r. nie udowodnił co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, wymienionej w nowych wykazach prac, stanowiących załączniki do ustawy oraz nie rozwiązał stosunku pracy. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że sumaryczny staż pracy ubezpieczonego wynosi 40 lat, 2 miesiące i 9 dni, a poza tym ubezpieczony w dniu (...) ukończył 60 lat (odpowiedź na odwołanie z dnia 11 grudnia 2017r., k. 11 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. R. (1), ur. (...), od 1 września 1972r. do 31 grudnia 1975r. był zatrudniony w Fabryce (...), przy czym od 1 września 1972r. do 30 czerwca 1973r. był uczniem, od 1 lipca 1973r. do 30 kwietnia 1974r. pracował jako ślusarz, natomiast w okresie od dnia 1 maja 1974r. do dnia 31 grudnia 1975r. wykonywał pracę galwanizera (świadczenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 16 września 2016r., nienumerowana karta tom II akt emerytalnych, wyjaśnienia do świadectwa pracy, nienumerowana karta tom II akt emerytalnych).

W okresie od 24 maja 1976r. do 30 kwietnia 1981r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku ślusarza remontowego (świadectwo pracy z dnia 4 maja 1981r., k. 10 część A akt osobowych). Od 28 kwietnia 1977r. do 12 kwietnia 1979r. odbył zasadniczą służbę wojskową. W trakcie odbywania służby wojskowej najpierw przez pół roku był Z., a potem został przeniesiony do S., gdzie pracował w akumulatorowni, a do jego obowiązków należało wydawanie akumulatorów i wózków rozruchowych, które wcześniej były sprawdzane i doładowywane. Poza tym ubezpieczony dorabiał elektrolit i uzupełniał akumulatory. Pracował w systemie zmianowym (książeczka wojskowa, nienumerowana karta tom II akt emerytalnych, zeznania ubezpieczonego, k. 43 – 44 a.s.).

W okresie od dnia 1 października 1982r. do dnia 30 czerwca 1990r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w akumulatorowni na stanowisku elektromontera akumulatorów i baterii w Urzędzie Miejskim w K. (świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 28 września 2015r., nienumerowana karta tom II akt emerytalnych). Następnie od 29 października 1990r. do 15 lipca 1993r. pracował w Warsztacie Ślusarskim T. K. w O. na stanowisku ślusarz-spawacz. Do jego obowiązków w tym okresie należało rozładowywanie elementów stalowych, cięcie ich, gradowanie oraz spawanie. Ubezpieczony zajmował się również szlifowaniem i malowaniem stalowych elementów takich jak kraty, bramy i ogrodzenia. W pracy wykorzystywał

stacjonarną przecinarkę oraz szlifierkę kątową. Malował przy użyciu pistoletu, a czasami ręcznie. Był w tym czasie pracującym brygadzystą i wykonywał różne prace pod nieobecność pracowników (świadcstwo pracy z dnia 15 lipca 1993r., nienumerowana karta tom I akt emerytalnych, zeznania ubezpieczonego, k. 43 – 44 a.s.).

W okresie od dnia 20 lipca 1993r. do dnia 29 lutego 2012r. oraz od 11 stycznia 2016r. do 30 maja 2017r. S. R. (1) był zatrudniony w (...) Centrum (...) w O.. W okresie od 20 lipca 1993 roku do 31 grudnia 2008r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace narażające go na działanie promieniowania jonizującego oraz prace narażające na działanie pól elektromagnetycznych w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia na stanowiskach: młodszy wartownik, wartownik i starszy wartownik - konwojent. W ramach obowiązków zajmował się konwojem izotopów na terenie reaktora, które przy wwożeniu i wywożeniu należało przeliczyć. Pracował również na bramie głównej wejściowej, gdzie nie był narażony na promieniowanie, a czasem obsługiwał bramę samochodową, gdzie takie narażenie występowało. W okresie od 1 maja 1997r. do 31 lipca 1997r. ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym. W drugim z okresów zatrudnienia u ww. pracodawcy przypadającym od 11 stycznia 2016r. do 30 maja 2017r. zajmował stanowisko pracownika pomocniczego i wykonywał prace jako szatniarz. Stanowisko jego pracy znajdowało się na reaktorze (świadcstwo pracy z dnia 30 maja 2017r., nienumerowana karta tom II akt emerytalnych, zeznania ubezpieczonego, k. 43 – 44 a.s.).

W dniu 15 maja 2017r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę pomostową. W treści wniosku wskazał, że dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia zostały przekazane organowi rentowemu wraz z wcześniejszym wnioskiem o emeryturę (wniosek o emeryturę pomostową, nienumerowana karta tom II akt emerytalnych).

Po przeprowadzeniu postępowania Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 12 października 2017r. wydał decyzję znak: (...), odmawiającą S. R. (1) prawa do ww. świadczenia. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że odmówił przyznania emerytury, ponieważ ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach ani o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Organ rentowy zaznaczył, że przyjął za udowodniony ogólny staż pracy ubezpieczonego w wymiarze 40 lat, 2 miesięcy i 24 dni, a jako pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych nie uwzględnił zatrudnienia od 1 stycznia 2009 roku, ponieważ ubezpieczony nie został zgłoszony w ZUS jako pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach, a tym samym nie zostały opłacone składki na Fundusz Emerytur Pomostowych. Staż pracy w szczególnych warunkach, uwzględniony przez Zakład, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. został wyliczony w wymiarze 24 lat, 2 miesięcy i 24 dni (decyzja ZUS z dnia 12 października 2017r., znak: (...), k. 6 tom III a.e.). Ubezpieczony odwołał się od wskazanej decyzji (odwołanie z dnia 13 listopada 2017r., k. 2 - 7 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dokumentów, które były wiarygodne i niekwestionowane przez strony procesu. Ponadto podstawę poczynionych ustaleń stanowiły zeznania ubezpieczonego, w których ubezpieczony opisał wykonywane obowiązki w spornych okresach, a którym Sąd dał wiarę.

Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków A. S., S. R. (2), R. B. i A. K.. A. S. pracował z ubezpieczonym w (...) Centrum (...) w O., a prace z tego okresu, jeśli chodzi o ich rodzaj, a w części także jeśli chodzi o ich szczególny charakter, nie budziły wątpliwości. Kwestią wymagającą rozważenia w odniesieniu do ww. okresu zatrudnienia było jedynie zakwalifikowanie prac tam wykonywanych zgodnie z wykazami stanowiącymi załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych, a tego Sąd dokonuje samodzielnie, interpretując przepisy ustawy, bez potrzeby przeprowadzania zeznań świadka. Z kolei S. R. (2), R. B. i A. K. pracowali ze S. R. (1) w zakładzie w Ś.. Zdaniem Sądu, ww. okres, niezależnie od tego, czy podlegałyby wliczeniu do okresu pracy w warunkach szczególnych, czy nie, nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, o czym będzie mowa w dalszej części. W związku z tym zeznania ww. świadków jedynie przedłużałyby prowadzone przez Sąd postępowanie, nie przyczyniając się do wyjaśnienia okoliczności istotnych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. R. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 12 października 2017r. podlegało oddaleniu.

Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 664 ze zm.) określa w art. 4 i art. 49 warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia. W myśl pierwszego z nich, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powołanego unormowania wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie w/w przepisu uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 1999r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art.

33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4, które muszą wystąpić łącznie.

W rozpatrywanej sprawie ubezpieczony spełnił warunki określone w art. 4 pkt 1- 5 i 7 ustawy o emeryturach pomostowych. Urodził się po 31 grudnia 1948r. (data jego urodzenia to (...)), osiągnął wiek 60 lat, rozwiązano z nim stosunek pracy (w dniu 30 maja 2017r.), posiada okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat, a ponadto przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Organ rentowy ww. okoliczności – poza rozwiązaniem stosunku pracy – nie kwestionował. Wyliczył, że S. R. (1) legitymuje się ogólnym stażem pracy w wymiarze 40 lat, 2 miesięcy i 24 dni oraz stażem pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej w wymiarze 24 lat, 2 miesięcy i 24 dni. Wskazał jednak, że ubezpieczony po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, czego wymaga art. 4 pkt 6 ww. ustawy. Sąd rozważając tę kwestię sięgnął do art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Wskazano w nim, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Prace o szczególnym charakterze są to natomiast prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy (art. 3 ust. 3).

Mając na względzie zacytowane regulacje, w tym uwzględniając rodzaje prac, które wymienia załącznik 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd przeanalizował zatrudnienie ubezpieczonego po dniu 31 grudnia 2008r. Z materiału dowodowego wynika, że S. R. (1) po ww. dacie kontynuował zatrudnienie w (...) Centrum (...). Najpierw pracował jako wartownik-konwojent (do 29 lutego 2012r.), a potem od 11 stycznia 2016r. do 30 maja 2017r. wykonywał prace pomocnicze, pracował jako szatniarz. Żadna z ww. prac nie została jednak wymieniona w załączniku nr 1, bądź w załączniku nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Prace te wcześniej, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43), były kwalifikowane jako wykonywane w warunkach szczególnych. Obecnie jednak załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych, które zostały zredukowane w stosunku do wcześniejszej regulacji, takich prac już jednak nie przewidują. W załączniku nr 2 pod poz. 11 wymieniono jedynie prace operatorów reaktorów jądrowych. Ubezpieczony jednak takiej pracy nie wykonywał, nie ma zatem podstaw do uznania, że po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy. Potwierdził to zresztą pracodawca (...) Centrum (...), które w piśmie z dnia 23 maja 2018r. (k. 37) – zgodnie z kwalifikacją, którą przyjął Sąd – stanęło na stanowisku, że ubezpieczony nie wykonywał po 31 grudnia 2008r. pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Wobec powyższego nie został spełniony wymóg z art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych i dlatego w oparciu o art. 4 ww. ustawy przyznanie prawa do emerytury pomostowej nie było możliwe.

Powyższe nie wyklucza jednak możliwości uzyskania świadczenia na podstawie ustawy o emeryturach pomostowych, bowiem wyjątek od zasady wynikającej z art. 4 wskazanej ustawy wprowadził art. 49. Zgodnie z tym przepisem prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2 okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Analiza zacytowanego przepisu prowadzi do wniosku, że w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 wprowadza on wymaganie, aby wnioskodawca spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. To oznacza, że osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008r. nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013r., akt II UK 159/13, LEX nr 1405231). Wynika to z tego, że ustawa o emeryturach pomostowych zawiera autonomiczną (w stosunku do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze) definicję prac wykonywanych odpowiednio w szczególnych warunkach i prac o szczególnym charakterze. Innymi słowy zakwalifikowanie danej pracy jako pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie jest równoznaczne z uznaniem tej pracy jako wykonywanej w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Jak to już zostało wskazane, wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, zaś wykaz prac o szczególnym charakterze znajduje się w załączniku nr 2 do ustawy. Oceniając zgromadzone dowody przy uwzględnieniu wskazanych załączników, Sąd doszedł do wniosku, że ubezpieczony nie wykazał, by w dniu wejścia w życie ustawy, to jest na dzień 1 stycznia 2009r., miał wymagany w przepisach okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, wynoszący co najmniej 15 lat. Z całą pewnością do tego okresu nie może być uwzględnione zatrudnienie w (...) Centrum (...), bo – zgodnie z tym, co zostało wcześniej wskazane – prace realizowane w okresie tego zatrudnienia nie są wymienione w załączniku 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Również prace realizowane w innych okresach, a więc w akumulatorowni, prace w galwanizerni, prace ślusarskie, spawalnicze, szlifierskie czy związane z malowaniem ręcznym bądź natryskowym, które ubezpieczony realizował w różnych okresach swojego zatrudnienia, w tym w wojsku, nie mogą być kwalifikowane jako wykonywane w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Załączniki 1 i 2 do tej ustawy - w odróżnieniu od Wykazu A do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. – takich prac nie wymieniają. W załączniku 1 w pkt 28 wskazana jest wprawdzie praca bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją (podwójne dna statków, rury, zbiorniki), jednak jak wynika z zeznań ubezpieczonego, tego rodzaju czynności, w warunkach, jakie wskazuje załącznik 1, nie wykonywał. Inne prace z wymienionych w ogóle nie są wskazane w załączniku 1 lub 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Sąd na tych załącznikach się opierał, gdyż jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 maja 2012r. (III AUa 1630/11), wykaz prac w szczególnych warunkach oraz o szczególnym charakterze zawierają załączniki do ustawy - nr 1 i 2. Oznacza to, że nie trzeba badać, czy każda z rodzaju prac tam wymienionych spełnia wymogi definicji prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Z woli ustawodawcy wskazane prace zostały zaliczone do prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Ustawa posługuje się przy tym określeniu prac trybem oznajmującym; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. Ustanawia tym samym zamknięty katalog prac "o szczególnym charakterze" czy "w szczególnych warunkach", co oznacza, że cech pracy "o szczególnym charakterze" lub "w szczególnych warunkach" w rozumieniu przepisów ustawy pomostowej nie mogą posiadać inne prace, nawet, gdy sposób ich wykonywania i ich jakość może obniżyć się z wiekiem. Do takich wniosków prowadzi wykładnia językowa (gramatyczna) art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Sens językowy jest tu jednoznaczny, ustawodawca ustanowił zamknięte wykazy prac "o szczególnym charakterze" lub "w szczególnych warunkach". Wobec powyższego nie zachodzi potrzeba sięgania do innych metod wykładni, tym bardziej, że Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał w swoim orzecznictwie, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej.

W dalszej części – z uwagi na to, że ubezpieczony powoływał się na fakt otrzymania świadectw pracy w warunkach szczególnych dotyczących spornych okresów – podkreślenia wymaga, że w ustawie o emeryturach pomostowych kryteria przyznania emerytur uległy zmianie. Było już sygnalizowane, że katalog prac w warunkach szczególnych i w szczególnym charakterze w porównaniu do wykazów stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, uległ zawężeniu. W pozycji 4 działu XIV wykazu A (prace narażające na działanie promieniowania jonizującego oraz prace narażające na działanie pól elektromagnetycznych w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia), stanowiącego załącznik do wskazanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. mieściły się te czynności, które realizował S. R. (1), natomiast załącznik nr 1 i nr 2 już ich nie wymienia. Podobnie sytuacja wygląda z innymi pracami, które ubezpieczony realizował u innych pracodawców.

W związku z powyższym, z uwagi na przedstawione okoliczności, decyzja organu rentowego odpowiada prawu. Na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił więc odwołanie jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

(...)